814/09

Den 2. marts 2009 blev i sag nr. 74.364:

xxxxx xx xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxx xxx xxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forældrene til afdøde forsikrede, der var omfattet af en kollektiv heltidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved deres advokat over selskabets afvisning af at udbetale dødsfaldssummen i anledning af et anmeldt ulykkestilfælde, hvor forsikrede afgik ved døden.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at forsikrede har fremkaldt ulykkestilfældet ved grov uagtsomhed.

Den 11/4 2008 modtog selskabet fra klagerne skadeanmeldelse, hvoraf det fremgår, at forsikrede (født 1989) afgik ved døden i forbindelse med en motorvejsulykke den 2/3 2008. Ulykken er ikke nærmere beskrevet i anmeldelsen, som i stedet indeholder en henvisning til den af politiet optagne rapport.

Til brug for sagens behandling indhentede selskabet herefter yderligere oplysninger fra politiet.

Det fremgår af politiets anmeldelsesrapport, at forsikrede (part 2) søndag den 2/3 2008 kl. 00.36, blev påkørt af en bil (part 1) på en motorvej, hvor han (part 2) befandt sig gående i anden vognbane i vejens sydgående retning. Ved påkørslen blev han slynget

over midterrabatten, således at han kom til at ligge i det nordgående spor. Her blev han efterfølgende påkørt af flere biler. Føret var på ulykkestidspunktet vådt. Ifølge det oplyste var det sigtbart (sigt over 100 meter).

Af politiets afhøringsrapport fremgår følgende vedrørende afhøringen af E.F. (part 1):

> "Part 1 forklarede, at han førte køretøjet ad Motorvej … i sydgående retning. Foruden ham befandt der sig 4 passager i bilen, S.K., M.J., E.A. og J.M.
>
> Part 1 kørte med en hastighed af ca. 120 km/t, og han kørte i 1. vognbane. Foran ham kørte der en personbil, der trak ud i 2. vognbane for at overhale en personbil, der kørte i 1. vognbane.
>
> Part 1 trak ligeledes ud i 2. vognbane for at overhale. part 1 kunne ikke sige noget om, hvad afstanden til den første overhalende personbil var.
>
> Netop som part 1 havde passeret den personbil, som han overhalede, slog den første overhalende bil et kraftigt slag mod højre ind i 1. vognbane.
>
> Umiddelbart herefter bemærkede part 1 - måske 5 meter foran ham en fodgænger, der befandt sig i 2. vognbane 1-1½ meter fra midterrabatten.
>
> Part 1 mente, at part 2 gik i retning mod vest, og at part 1 ramte part 2's højre side, men part 1 var dog ikke helt sikker herpå. Part 1's bil ramte med venstre front part 2's krop.
>
> Part 2 blev slynget op i frontruden, der p.g.a. slaget blev knust og trykket ind i venstre side ved føreren.
>
> Part 1 bemærkede ikke, hvor part 2 blev slynget hen. Part 1 fik sin bil bragt til standsning i nødsporet og aktiverede bilens havariblink. Han var noget usikker på, hvor langt han nåede at køre, inden han fik bilen bragt til standsning - måske 100-150 m. Part 1 havde ikke bakket efter uheldet.
>
> Part 1 stod ud af bilen og løb nu mod nord i nødsporet i det sydgående spor. Herunder kunne han høre yderligere 4-5 påkørsler af part 2, men han kunne ikke se part 1.
> Flere at disse biler standsede op, og holdt stille i nødsporet i det nordgående spor.
>
> Part 1 krydsede motorvejen og fik kontakt til flere af personerne i bilerne, og der blev slået alarm."

Af politiets afhøringsrapport fremgår bl.a. følgende vedrørende afhøringen af vidnet C.H.B.:

> "Vidnet forklarede ved min henvendelse, at hun og hendes mand i aftes var på vej hjem til R. fra Å.
> Vidnets mand kørte bilen og kørte i vognbanen nærmest nødsporet og med ca. 130 km/t.
> På et tidspunkt - umiddelbart nord for afkørsel … - udbrød manden 'Er det et dyr eller hvad?' men da de var lidt tættere på, kunne de se det var en mand der stod ca. på striberne mellem 1. og 2. vognbane.

Vidnets mand undveg højre om manden, der stod med en arm rakt i vejret.
Vidnet og manden var dog ikke helt ude i nødsporet for at undvige.

Efter at være kommet omkring og bremset noget ned, talte de om hvad der dog kunne være galt, men de talte også om landevejsrøveri, hvorfor vidnet ringede til alarmcentralen og oplyste, at der stod en mand på vejen.

Først da de havde hørt om færdselsdrabet der var sket på motorvejen, blev de klar over, at det måtte være den mand de havde set."

Af den af politiet udarbejdede rapport vedrørende underretning af pårørende fremgår:

"Pa. C.D.R. og undertegnede blev via Vagtcentralen sendt til omhandlende færdselsuheld. Vi kørte til stedet fra Å. centrum i uniformeret patruljebil …

Under assistance på uheldsstedet for sagsbehandler pa. T.O. og Ka. J.O.K. blev vi kontaktet af en medarbejder fra Dansk Autohjælp, som spærrede af for tilkørsel nr. … til motorvej E … det sydgående spor.

Han oplyste, at en forbipasserende bilist som havde kørt på rute … (H.vejen / R.vej) havde bemærket en bil holde på en mark med lygterne tændt. Han mente der måtte være tale om et færdselsuheld.

I samråd med indsatsleder vpk. L.J. kørte vi ad R.vej / H.vejen m.h.p. udfindelse af uheldsstedet og undersøgelse af forholdet.

Fra H.vejen kunne vi se et køretøj holde på en mark syd/øst for F.P.vej, køretøjet havde lygterne tændt og motoren kørte i tomgang.

Der var tale om en sort Saab 9-3 reg. nr. ....

EK: ukendt
reg. ejer: S.S.

Der sås ingen personer i / ved køretøjet. Der sås et sæt sålaftryk, i den bløde jord, væk fra køretøjets førerdør. Der sås ikke andre sålaftryk.

Føreren havde forladt bilen, og var gået i østlig retning. (I retning mod motorvej E… / uheldsstedet).

Køretøjet havde ringe materielskade.

Radiotjenesten blev orienteret. De oplyste, at personen som var afgået ved døden i forbindelse med uheldet på motorvejen, var i besiddelse af et kørekort som tilhørte R.S.

Det var på baggrund af de oplysninger som forelå overvejende sandsynligt, at føreren af den sorte Saab var identisk med afdøde på motorvejen.
Vi rekvirerede en hundepatrulje m.h.p. udfindelse af føreren / konstatering af førerens færden. …93 blev sendt til stedet m.h.p. assistance.

Inden hundepatruljen var kommet, ankom en bil til stedet, som passager i køretøjet var R.S. / afdødes forældre S. og B.S.

S.S. oplyste, at de var blevet ringet op af politiet med besked om at deres køretøj holdt på omhandlende sted. De var kørt til stedet for at fjerne bilen / undersøge forholdet da de tidligere på aftenen havde overladt nøglerne til køretøjet til deres søn R.S. De var ikke bekendt med at der var sket et færdselsuheld på motorvejen.

Undertegnede underrettede dem om, at der var sket et alvorligt færdselsuheld på motorvejen nogle hundrede meter fra stedet, samt at det var overvejende sandsynligt at deres søn R.S. var afgået ved døden i den forbindelse."

Af rapporten vedrørende søgning med patruljehund fremgår:

"Under patrulje d.d. kl. 0200 i hundevogn …93 sammen med pa. F.H. blev vi af P2 sendt til F.P.vej til assistance for ...11, som havde fundet en forulykket bil mellem H.vej og E … Bilen, som stod ca. 10 m inde på marken, havde muligt været ført af nu afdøde.
I jorden sås sålaftryk, som førte væk fra bilen i sydøstlig retning.
Patruljehund, som blev sat til sporsøg, fulgte spor i sydøstlig retning. Sporet forløb via pløjemark - læbælte spor - ca. 40 m nord for 224,9 km-mrk.
Ca. 50 m inden vi nåede frem til E… tilvejebragte patruljehund 1 par sorte sko, som sad 'fast' i mudderet."

I politirapporten er der den 4/3 2008 noteret følgende:

"Pa. P.H. og undertegnede har tirsdag den 040308 foretaget yderligere undersøgelser på stedet i dagslys.

Det viser sig, at dræbtes (køretøj) er kommet kørende ad B.vænget mod vest. 160 m vest for R.vej, er køretøjet kørt ud i den nordlige rabat med alle 4 hjul, og efterfølgende kommet retur på kørebanen 257 m efter R.vej.

Efter 285 m er køretøjet kørt ud i den sydlige rabat/mark, hvor nummerpladen og lygtedele blev fundet. Efter 310 m igen på asfalten, hvor køretøjet kører nærmest på tværs af vejen, og næsten frontalt kørt ind i mindre græsskråning på den nordlige side af vejen - 318 m efter R.vej."

Om afhøringen af klagerne (forsikredes forældre) hedder det bl.a. således i politiets rapport:

"De afhørte oplyste, at de lørdag den 010308 kl. 1830 havde været til dilettantforestilling i A. forsamlingshus. De havde været sammen med sønnen R. (dræbte). Den 020308 kl. 0005 var R. kommet hen til afhørte S.S. for at låne nøglen til bilen. Faderen havde da forespurgt R. om, hvor meget han havde drukket i løbet af aftenen. R. havde oplyst, at han havde drukket 3 øl, jævnt fordelt over hele aftenen. Sønnen havde på ingen måder virket påvirket, hvorfor faderen havde overladt ham nøglerne til bilen.

De afhørte oplyste, at R. kun sjældent havde drukket øl og han havde klart taget afstand fra brugen af stoffer.

De afhørte oplyste, at R., under et ophold i G., den 31. maj 2004 havde fået et epileptisk anfald, hvor han var blevet indbragt til G. sygehus. Lægen havde da oplyst, at det var et epileptisk anfald. R. var blevet indlagt på sygehuset i et døgn.

Omkring sep. - okt. 2004 var R. til scanning på S. Sygehus, hvor man ikke havde kunnet konstatere, at der var noget galt. Da R. som 18 årig skulle erhverve kørekort, skulle hans sag forelægges Retslægerådet, som så havde givet tilladelse til, at R. kunne få kørekort.

De afhørte oplyste, at R. ikke siden 31. maj 2004 havde haft noget epileptisk anfald og han havde været glad hele aftenen den 010308."

Det fremgår af retskemisk erklæring af 19/3 2008, at en blodprøve udtaget fra afdøde forsikrede lidt over to timer efter ulykken viste en alkoholpromille på 0,18 (mindsteværdi).

På baggrund af de modtagne oplysninger afviste selskabet at yde forsikringsdækning, hvilket blev meddelt klagerne ved skrivelse af 25/4 2008.

Klagerne var utilfredse med afgørelsen, hvorfor de rettede henvendelse til advokat. I en af advokaten til selskabet fremsendt skrivelse af 10/6 2008 hedder det:

"Det er fortsat min opfattelse, at Alka Forsikring A/S ikke er berettiget til at afvise forsikringsdækning. Denne opfattelse bygger jeg på to forhold:

1. At forsikringstager R.B.S. ikke handlede så groft uagtsomt, at forsikringsdækningen bortfalder.
2. At R.B.S. befandt sig i en forvirret eller sygdomslignende tilstand på ulykkestidspunktet, og at der derfor alligevel er forsikringsdækning jf. forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1.

Ad grov uagtsomhed
Uanset at det i almindelighed må betegnes som farligt at befinde sig som fodgænger ved eller på en motorvej, er dette ikke generelt tilstrækkeligt til at fastslå, at det i en forsikringsretlig sammenhæng er groft uagtsomt. Om der er handlet groft uagtsomt, afhænger af de konkrete omstændigheder, herunder hvordan forsikringstageren agerede, da han befandt sig ved eller på motorvejen - og hvorfor han befandt sig der.

Ud fra vidneforklaringerne i politirapporten er det ikke muligt helt præcis at klarlægge hændelsesforløbet. Der er dog ikke noget, der tyder på, at R.B.S. pludselig løb ud på kørebanen.

Situationen kan muligvis sammenlignes med situationen i dommen i UfR 2000.1093H. Dommen vedrørte en cyklist, der blev dræbt i et vejkryds, idet han kørte over for rødt lys. Ude i krydset forsøgte cyklisten at undgå faren ved at vende om og køre tilbage, men blev påkørt af en bil.

Højesteret fandt, at der ikke forelå en sådan grov uagtsomhed, at ulykken var undtaget fra dækning under forsikringen og henviser til forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2.

Dommen er nævnt i højesteretsdommer Jørgen Nørgaards kommentar til bogen: Forsikringsaftaleloven med kommentarer optrykt i UfR 2001B.475. Essensen af Jørgen Nørgaards bemærkninger er, at kriteriet for, hvornår der foreligger grov uagtsomhed - nemlig at der skal

være foretaget en handling, som indebærer en indlysende fare - passer bedst på de situationer, hvor en forsikret har tid og anledning til at tænke over sin adfærd og dennes mulige - i rimelig grad kalkulerbare - følger.

Som nævnt er det uvist, præcis hvad der skete på ulykkestidspunktet, men det kan tænkes, at R.B.S. har villet gå over kørebanen, har opdaget, at han ikke kunne nå det, og har villet vende om, hvorefter han er blevet påkørt.

Det er som bekendt Alka Forsikring A/S, der har bevisbyrden for, at der foreligger grov uagtsomhed, og med det uklare hændelsesforløb mener jeg ikke, at denne bevisbyrde er løftet.

Forsikredes sindstilstand
Det fremgår af politirapporten, at R.B.S. kørte galt ved F.P.vej, hvor hans (forældrenes) bil blev fundet, og at han derefter har bevæget sig til fods skråt mod syd ca. 600 m frem til motorvejen. I betragtning af, at R.B.S.' bopæl ligger på den anden side af motorvejen, på T.vej, og F.P.vej føres over motorvejen via en bro, og at hans kæreste boede i P., der ligger på samme side af motorvejen som den del af F.P.vej, hvor R.B.S.' bil forulykkede, er det helt ulogisk, at R.B.S. bevægede sig over markerne mod motorvejen og angiveligt ville krydse motorvejen til fods.

Det mest naturlige for R.B.S. ville være at fortsætte til fods ad F.P.vej og gå over motorvejsbroen. Alternativt kunne han være gået ad hovedvejen - eller ad markerne - mod syd og til sin kærestes bopæl i P. At R.B.S. har bevæget sig til fods skråt over markerne mod motorvejen, tyder således på, at han har været i en forvirret tilstand eller har haft en form for 'black out'.

Det fremgår af politirapporten, at R.B.S. tidligere har haft et enkelt epilepsi-anfald, og det kan ikke udelukkes, at han igen umiddelbart før han forulykkede havde et epilepsi-anfald, eller at han har fået et andet ildebefindende. Han kan også i forbindelse med, at han forulykkede med sin bil, have slået hovedet, og slaget kan have gjort ham konfus. Det er desværre ikke muligt at fremskaffe lægelig dokumentation for, at R.B.S. har befundet sig i en sådan tilstand, men selve det abnorme handlingsforløb tilsiger, at det sandsynligvis var tilfældet.

Jeg sammenligner her med afgørelsen i UfR1982.528H vedrørende udbetaling fra en brandforsikring. Uanset Retslægerådets bemærkninger om forsikringstagerens sindstilstand, fandt retten på grundlag af det abnorme og uomtvistede handlingsforløb det bevist, at forsikringstageren havde befundet sig i en sygelig sindstilstand.

Jeg finder således, at R.B.S.' uforklarlige handlinger viser, at han ikke var klar over, hvad han gjorde, da han gik mod og ud på motorvejen.

Jeg henviser herved til forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1, hvorefter der er forsikringsdækning uanset grov uagtsomhed, hvis den grove uagtsomhed skyldes forsikringstagerens tilstand og utilregnelighed.

Jeg er opmærksom på forsikringsvilkårenes pkt. 2.9, der indeholder en undtagelse til forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1. Imidlertid er disse - for forsikringstageren bebyrdende - vilkår ikke særligt fremhævet, og for den forsikringsukyndige heller ikke umiddelbart forståelige. Vilkåret er derfor ikke gyldigt.

Endelig er det min opfattelse, at dette bebyrdende forsikringsvilkår er urimeligt og usædvanligt og således kan tilsidesættes i henhold til aftalelovens § 36. I denne forbindelse kommer

det Alka Forsikring A/S til skade, at forsikringen er tegnet, efter at assurandører eller sælgere fra Alka Forsikring A/S lavede et 'salgsfremstød' på den handelsskole, hvor R.B.S. gik, og at Alka Forsikring A/S tilsyneladende ikke behørigt har rådgivet de unge mennesker på skolen - herunder R.B.S. - om undtagelserne i forsikringsbetingelserne, herunder den væsentlige undtagelse i pkt. 2.9.

Jeg kan oplyse, at R.B.S. også havde en forsikring i Nykredit Forsikring, der ikke indeholdt et tilsvarende byrdefuldt vilkår, hvilket taler for, at vilkåret er usædvanligt."

Ved skrivelse af 4/7 2008 til klagernes advokat fastholdt selskabet det tidligere meddelte afslag på forsikringsdækning, og sagen blev herefter indbragt for nævnet.

Klagerne har ved deres advokat over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at ulykken er omfattet af forsikringen, og at det som følge heraf er forpligtet til at udbetale dødsfaldssum. Til støtte herfor har advokaten i klagen bl.a. henvist til sin skrivelse af 10/6 2008 til selskabet.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor i skrivelse af 12/8 2008 bl.a. anført:

"Under punkt 2 i klageskemaet henviser klagerne til brev af 10. juni 2008 til Alka Forsikring, hvorfor jeg i det følgende vil forholde mig til de af M.P.P. i dette brev anførte anbringender.

Indledningsvis må jeg for at undgå misforståelser - med henvisning første afsnit under overskriften *ad grov uagtsomhed* – præcisere, at der ikke er tale om at afdøde befandt sig ved motorvejen.

Det er vidnefast, at nu afdøde befandt sig på motorvejen enten mellem 1. og 2. vognbane eller i 2. vognbane. Det er således korrekt, at nu afdøde ikke løb pludseligt ud på kørebanen, men han stod derimod midt på kørebanen. Ulykken skete i begyndelsen af marts måned en halv time efter midnat og det har ikke været muligt for bilisterne at se nu afdøde før i sidste øjeblik.

Den aktuelle situation kan ikke sammenlignes med den anførte dom. I den anførte dom er der tale om en cyklist som lovligt og naturligt befinder sig på en vej, hvor det er tilladt at cykle. I den aktuelle sag befandt nu afdøde sig midt på motorvejen, hvor det hverken er naturligt eller tilladt at færdes til fods.

At færdes til fods midt på en motorvej indebærer netop en indlysende fare for en skade som den skete. Alene det at ville krydse en motorvej til fods indebærer en indlysende fare for en skade som den skete, uanset om ulykken sker fordi man vender om igen eller ej.

Bevisbyrden for at nu afdøde har handlet groft uagtsomt er ubetvivleligt løftet af selskabet alene ved politirapportens opsummering af de klarlagte fakta.

For så vidt angår sikredes sindstilstand ved ulykken, så er det i forsikringsbetingelsernes afsnit 2.9 angivet, at såfremt ulykkestilfældet er fremkaldt af en sikret under en af de ovennævnte omstændigheder (afsnit 2.8) mister denne sin ret til erstatning, samt at dette er gældende uanset sikredes sindstilstand på ulykkestidspunktet, hvilket er en klar fravigelse af Forsikringsaftalelovens § 19, hvortil bemærkes at § 19 ikke er ufravigelig.

I den aktuelle sag er der imidlertid tale om et krav rejst af afdødes forældre, hvorfor betingelsernes afsnit 2.9 ikke kommer i anvendelse.

Aftalelovens § 36 kan således ej heller bringes i anvendelse i den aktuelle sag, hvorfor jeg ikke vil kommentere klagers advokats anbringender om dette.

Med hensyn til Forsikringsaftalelovens § 19 stk. 1 skal det imidlertid bemærkes, at bevisbyrden for, at nu afdøde var omfattet af den personkreds der nævnes i § 19 stk. 1 påhviler kravstiller. I den forbindelse er det ikke tilstrækkeligt at formode at det var tilfældet. At nu afdøde i 2004 havde et muligt epileptisk anfald, eller måske havde slået hovedet eller måske havde fået et ildebefindende/black out er ikke tilstrækkeligt til at anse bevisbyrden for løftet.

For at bevisbyrden kan anses for løftet skal det dokumenteres, at nu afdøde tilhørte den personkreds der nævnes i § 19 stk. 1. Der henvises til noten til § 19 stk. 1 (Karnov), hvor der ligeledes er eksempler på retspraksis.

Alka Forsikring medgiver at der var tale om en frygtelig ulykke som har været/er en overordentlig traumatisk oplevelse for de efterladte og de øvrige involverede, men dette kan ikke ændre ved selskabets opfattelse af at afdøde jfr. Forsikringsaftalelovens § 18 har fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed der efter de foreliggende omstændigheder må betegnes som grov og da selskabet i forsikringsbetingelsernes afsnit 2.8.2. har forbeholdt sig ansvarsfrihed ved grov uagtsomhed må vi fastholde, at der ikke kan ydes dækning på den tegnede ulykkesforsikring."

Hertil har klagernes advokat i skrivelse af 26/8 2008 til nævnet bemærket:

"Hvad angår spørgsmålet om grov uagtsomhed, medgives det, at sikrede i påkørselsøjeblikket angiveligt befandt sig på kørebanen - ellers ville sikrede næppe været blevet påkørt. Som anført i min skrivelse af 10. juni 2008 er det imidlertid ikke i sig selv groft uagtsomt som fodgænger at befinde sig på kørebanen. Bevisbyrden for den grove uagtsomhed påhviler Alka Forsikring A/S.

Usikkerheden om de nærmere omstændigheder, herunder om sikrede var i bevægelse eller stod stille, da han blev påkørt, og årsagen til, at han valgte at forsøge at krydse motorvejen, medfører, at det samlede handlingsforløb ikke er dokumenteret. Alka Forsikring A/S har dermed ikke løftet bevisbyrden for grov uagtsomhed.

Hvad angår spørgsmålet om anvendelse af forsikringsvilkårenes pkt. 9.2 [2.9], må det følge af Alka Forsikring A/S's betragtning om, at disse ikke finder anvendelse, at sikredes forældre har krav på udbetaling af forsikringssummen. Der skal således ikke ske identifikation mellem sikrede og forældrene."

Herefter har selskabet i skrivelse af 4/9 2008 til nævnet anført:

"Advokatens henvisning til betingelsernes afsnit 9.2 - retteligen 2.9 - er ikke relevant i denne sammenhæng. Identifikationsbetragtninger kommer ikke i anvendelse på ulykkesforsikringen. Både forsikringens dækningsomfang og udbetalingsbestemmelser er beskrevet udtømmende i betingelserne.

Ulykkestilfælde fremkaldt af den sikrede ved grov uagtsomhed er IKKE dækket på forsikringen. Undtagelsen til dette er udelukkende, hvis den sikrede som har fremkaldt ulykkestilfældet er afgået ved døden og efterlader sig ægtefælle/registreret partner og eller umyndige børn, jfr. betingelsernes afsnit 2.8.2.

For så vidt angår selskabets stillingtagen må vi i det hele henvise til vores brev til Ankenævnet af 12. august 2008."

Efterfølgende har klagernes advokat i skrivelse af 31/10 2008 til nævnet anført:

"Min klient … har på min foranledning indhentet vedlagte erklæring fra det autoværksted, der fik den bil, som afdøde forulykkede i, ind til besigtigelse/reparation.

Af skrivelsen fra H. Autocenter A/S fremgår: 'Bilen havde rullet rundt på taget og forruden var revnet og krakeleret. Fordør, tag og venstre dørstolpe var trykket og skulle rettes. Længdevanger i højre og venstre side var trykket og skulle rettes'.

Ovenstående sandsynliggør, at R.B.S. har slået hovedet i forbindelse med, at han kørte galt. Dette forklarer også hans atypiske adfærd, jfr. således det tidligere anførte derom. Det må således anses for sandsynliggjort. at afdøde. R.B.S., tilhørte den personkreds, der nævnes i forsikringsaftalelovens § 19, stk. 1 og at Alka Forsikring derfor er forpligtet til at udbetale erstatning, uanset, at Ankenævnet finder, at R.B.S. har handlet groft uagtsomt.

Selskabet er fremkommet med afsluttende kommentarer i skrivelse af 10/11 2008 til nævnet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**1. HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN:**

1.1. Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…
2. HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE:
…
2.8. Grov uagtsomhed, forsæt, selvmordsforsøg og beruselse m.m.

2.8.1. Forsikringen dækker ikke ulykkestilfælde, der er fremkaldt af forsikrede:
a. Ved grov uagtsomhed
b. forsæt eller med vilje
c. under påvirkning af alkohol, narkotika eller andre giftstoffer
d. ved selvmordsforsøg

2.8.2. Ved dødsfald som følge af ulykkestilfælde sket ved:

a. Grov uagtsomhed
b. forsæt eller med vilje
c. under påvirkning af alkohol, narkotika eller andre giftstoffer, vil der ske udbetaling såfremt forsikrede

- har været omfattet af forsikringen i mindst et år og
- der efterlades ægtefælle/registreret partner eller umyndige børn.

Kun den ovenfor nævnte personkreds er omfattet af dækningsudvidelsen og udbetaling vil altid kun ske til disse personer i den nævnte rækkefølge, uanset forsikredes dispositioner i henhold til testamente eller begunstigelseserklæring.

Efterlader afdøde sig ikke ægtefælle/registreret partner, men både umyndige og myndige børn, vil en erstatningsudbetaling efter 2.8.2. blive delt ligeligt mellem de efterladte børn.

2.9. Er ulykkestilfældet fremkaldt af en sikret under en af ovennævnte omstændigheder, mister denne sin ret til erstatning. Ovennævnte bestemmelser finder anvendelse uanset sikredes tilstand eller tilregnelighed på ulykkestidspunktet.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at forsikrede ved at opholde sig gående på motorvejen har fremkaldt ulykkestilfældet ved grov uagtsomhed. I en sådan situation kan kun ægtefælle/registreret partner eller umyndige børn komme i betragtning ved ubetaling ved dødsfald. Da sådanne ikke efterlades, og idet det af klagernes advokat i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen